

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гопанюка Олега Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини п'ятої статті 183 Сімейного кодексу України, зокрема словосполучення „про видачу судового наказу“

м. К и ї в
19 листопада 2019 року
№ 296-3(І)/2019

Справа № 3-279/2019(6687/19)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гопанюка Олега Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини п'ятої статті 183 Сімейного кодексу України, зокрема словосполучення „про видачу судового наказу“.

Заслухавши суддю-доповідача та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Гопанюк Олег Олександрович звернувся до Конституційного Суду України з письмовим клопотанням щодо перевірки на відповідність

частині першій статті 41, частині першій статті 43 Конституції України (конституційність) положення частини п'ятої статті 183 Сімейного кодексу України (далі – Кодекс), зокрема словосполучення „про видачу судового наказу“, яким передбачено, що той із батьків або інших законних представників дитини, разом з яким проживає дитина, має право звернутися до суду із заявою про видачу судового наказу про стягнення аліментів у розмірі на одну дитину – однієї чверті, на двох дітей – однієї третини, на трьох і більше дітей – половини заробітку (доходу) платника аліментів, але не більше десяти прожиткових мінімумів на дитину відповідного віку на кожну дитину.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що застосування оспорюваної норми Кодексу в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові Верховного Суду від 15 травня 2019 року – порушило його права, гарантовані Конституцією України, та „право особи на вільне розпорядження своїми доходами, які були чесно зароблені та отримані в результаті своєї праці“.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, Конвенцію Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами 2011 року, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців; якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (пункт 2 частини першої, частина третя статті 77).

Остаточним судовим рішенням у справі Гопанюка О.О. є постанова Верховного Суду від 15 травня 2019 року. Конституційна скарга прийнята Укрпоштою до відправлення 25 жовтня 2019 року (згідно з експрес-накладною, долученою до конституційної скарги), тобто подана після закінчення тримісячного строку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Гопанюк О.О. висловив клопотання про поновлення пропущеного строку з огляду на те, що отримав повний текст остаточного рішення у своїй справі 24 жовтня 2019 року. На підтвердження цього він посилається на те, що копія постанови Верховного Суду від 15 травня 2019 року, долучена до конституційної скарги, містить відмітку Солом'янського районного суду міста Києва – 24 жовтня 2019 року. Проте за даними Єдиного державного реєстру судових рішень вказану постанову оприлюднено для загального доступу 24 травня 2019 року.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гопанюка Олега Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини п'ятої статті 183 Сімейного кодексу України, зокрема словосполучення „про видачу судового

наказу“, на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**